

COMPTE ENRERE

Vint-i-un. La meva mare és a terra. Un cotxe vermell l'ha atropellada. Un cotxe vermell. Un cotxe vermell... Havia begut mitja botella de vodka i tres cerveses. No ploro. Després de nou mesos les infermeres ja no li troben el pols. No ploro. Quines vides li van passar pels ulls? No ploro, no és que sigui valenta, és que no em surt.

Vint. La mare ja no té amics. Jo tampoc. No vol que la toquin. Jo tampoc. No vol.

Dinou. Res.

Divuit. El meu pare no hi és. No hi és mai. La meva mare ja no l'estima, jo no ho sé. Quan ve no li parla. I jo no el miro. No el toco. No hi és.

Disset. Poso un dit a la tassa de llet. Em cremo. M'és igual. La meva mare em renya i després m'abraça i em fa petons al dit. M'agrada quan em fa petons. Només al dit.

Setze. És l'aniversari de no sé qui. La meva mare torna a estar borratxa. Beu perquè sap que sóc així. Jo no la sento, no sé què diu, no la veig, no la miro. Quan beu sí que sento el que diu. I la veig. Però no li somric. Diu que beu perquè així és com jo.

Quinze. És mitjanit. La mare ha tornat a vomitar i el seu amic d'avui li ha donat un cop i ha marxat. He agafat una poma però només la miro. La miro. La miro.

Catorze. Catorze. Catorze. Catorze... Catorze. El meu pare ha tornat. Catorze. També ha begut. Catorze. També ha begut. Catorze!

Tretze. Sento que discuteixen. Sento la tele, la música, els cotxes. Els cotxes estan a la tele. La música discuteix. La tele és un cotxe, una cançó, una poma, una tele.

Dotze. Mossego la poma!

Onze. Em poso a cridar. La meva mare m'abraça. Jo no. El meu pare no hi és, ha marxat per la porta. Jo vull marxar per la finestra però la mare m'abraça. Fa pudor de cervesa i del seu amic d'avui. El d'ahir feia una altra pudor, tots fan pudor, tots són diferents, tots són iguals. Van a l'habitació i la meva mare es tanca amb ells. I després se'n van. Alguns tornen. Altres no.

Deu. El meu pare no hi és, ha marxat per la porta. No ha dit adéu, jo tampoc, jo mai dic adéu.

He vist que marxava, no ha dit adéu, només ha marxat, potser no tornarà.

Nou. La meva mare fa tres anys que no beu. Ja no en parla. Al bar sempre demana cafè. O aigua. No sé què demana per a mi, mai no m'ho bec. La mare tampoc.

Vuit. Vuit. Vuit. Buit?

Set. Avui no ha vingut cap amic. La meva mare mira el telèfon, però tampoc no n'hi troba cap.

El tira amb ràbia contra la paret. Recullo les peces i el torno a muntar.

Sis. Els meus pares mai beuen vi quan venen els avis a sopar. No sé per què. Jo veig que a l'avi li agrada, en beu una copa i se'n torna a posar. En posa per a l'àvia, però no per a la mare.

Tampoc pel meu pare. Es pensen que no ho veig perquè estic asseguda davant de la tele, però avui sí que ho he vist. No es parlen. No es parlen.

Cinc. El meu germà sempre em mira. No és com jo. Parla amb tothom, riu molt. Diu que m'estima i em fa molts petons. És molt gran, ja té deu anys, ja té nou anys...

Quatre. No m'agrada l'escola. Cada dia fan coses diferents. No és com a casa, on tot és al seu lloc. A l'escola tot canvia i no m'agrada, no sé mai què trobaré.

Tres. La meva mare parla amb una senyora. Plora. La senyora la mira. Porta una bata blanca molt neta. Ella no plora. Només parla i remena uns papers. Ara ha callat.

Dos. Per què la meva mare senyala amb el dit? No veig on senyala. Sóc una nena petita i només miro al sostre. Entremig hi ha aquests ocells que no volen, sembla que nedin. La mare els fa moure i torna a senyalar amb el dit. Però jo no toco els ocells, només sé que hi són, no els toco, no els miro, no els vull agafar, només miro al sostre.

U. És una nena! La meva mare plora quan m'agafa als seus braços, com si ja sabés que jo seria una nena tan rara.

Zero

Macondo